

Un cap de setmana sense...

Vine. Posa't en situació. Ara, tanca els ulls, anem a passar-ho bé, respira profundament i , imagina't un cap de setmana sense tristor, sense problemes, sense mal de caps, sense plors, sense obligacions, sense sorolls... Només, cridar, riure, saltar sobre el llit fins acabar esgotat, fer una guerra de coixins, on no hi ha temps i les agulles del rellotge sembla que s'aturin i no vulguin córrer, només tu i jo, i Barcelona, tan immensa i majestuosa com sempre, com si fóssim a un país molt llunyà, o de vacances. On res pren més importància que estar junts, que somiar desperts, que respirar lentament.

Anem a la platja, la sorra calenta s'escola entre els nostres peus nus, la brisa ens acaricia la cara, els petons són lents i dolços i tenen gust a sal, l'aire té una olor especial, com de frescor i optimisme. Saps què? Tornem-nos nens, res, només per un dia, va. Agafem-nos de la mà i fem la "croqueta", juguem a fer castells a la sorra, fem muntanyes de pedres que siguin una muralla impenetrable per als problemes, que quedin ben lluny. Tornem a sentir la innocència dins nostre, deixem que els ulls ens brillin d'il·lusió per cada detall aparentment insignificant. Sentim-nos lliures, positius, propers, estimats.

Prenem un gelat? Notem el seu gust, com les dents es congelen mentre riem per la cara que posem; ens taquem la samarreta, però tan és, aquest és un cap de setmana especial, on tot s'hi val, on toca ser feliç. Pintem-nos un somriure a la cara, que sigui com un tatuatge a la pell, permanent, que no es desdibuixi mai. Sentim el món que ens envolta: el vent que ens fa voleiar els cabells; el sol que ens il·lumina la pell; la rosada del matí que ens humiteja els peus; la calor del migdia que ens desvetlla la son, la màgia de la nit que ens desperta els sentits.

Potser, per part meva egoista, però retindria aquest cap de setmana per sempre amb nosaltres, sense deixar que s'esvaís mai, o bé el desaria en una capseta, ben amagat, en un racó on ningú el pogués trobar i quan necessitèssim un cap de setmana sense... el que fos, el que volguéssim, l'obriria i així ens hi transportaríem.

Provem-ho, va, posa't en situació, tanca els ulls i respira lentament. Saps? Ara anem a imaginar-nos un cap de setmana sense...